

Partijen in de strafzaak

ML

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in overeenstemming met artikel 4 van richtlijn 2012/13/EU ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (hierna: „richtlijn 2012/13/EU”), met artikel 8, lid 2, van richtlijn 2012/13/EU, met het recht op vrijheid en zekerheid als vervat in artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), met de rechten van de verdediging als bedoeld in artikel 48, lid 2, van het Handvest alsmede met het recht op een eerlijke procedure als bedoeld in artikel 47 van het Handvest dat de nationale autoriteiten aan de aangehouden persoon tijdens de detentieperiode niet schriftelijk alle (of volledig de) in artikel 4, lid 2, van richtlijn 2012/13/EU genoemde informatie (met name het recht op toegang tot de stukken van het dossier) verstrekken en evenmin toestaan dat dit verzuim om informatie te verstrekken wordt aangevochten overeenkomstig artikel 8, lid 2, van richtlijn 2012/13/EU? Ingeval deze vraag ontkennend wordt beantwoord, is deze schending van het Unierecht dan in enige fase van de strafprocedure van invloed op de rechtmatigheid van de vrijheidsontneming middels aanhouding en voorlopige hechtenis, en voorts op de voortzetting van de voorlopige hechtenis, gelet op artikel 6 van het Handvest en artikel 5, leden 1, onder c), en 4, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden? Is het voor de beantwoording van bovenstaande vragen van belang dat aan de aangehouden persoon een ernstig misdrijf ten laste is gelegd waarop in de nationale wettelijke regeling een gevangenisstraf van minimaal 15 jaar is gesteld?
- 2) Is een nationaal voorschrift als artikel 172, lid 3, van het Slowaakse wetboek van strafrecht, dat illegale drugshandel strafbaar stelt, dat de rechter niet toestaat een vrijheidsstraf van minder dan 15 jaar op te leggen en dat geen mogelijkheid biedt om rekening te houden met het beginsel van individualisering van de straffen, in overeenstemming met artikel 4 van kaderbesluit 2004/757/JBZ ⁽²⁾ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel, met het beginsel van loyale samenwerking als bedoeld in artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), met de artikelen 82 en 83 VWEU, met het recht op een eerlijk proces als vervat in artikel 47 van het Handvest, met het in artikel 49, lid 3, van het Handvest geformuleerde beginsel van evenredigheid van de straffen alsmede met de beginselen van evenredigheid, eenheid, doeltreffendheid en voorrang van het Unierecht? Is het voor de beantwoording van deze vraag van belang dat de illegale drugshandel niet werd gepleegd in het kader van een criminele organisatie in de zin van het Unierecht? Heeft het begrip „criminele organisatie” in de zin van artikel 1 van kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit, gelet op de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie over de voorwaarden voor de uniforme toepassing van het Unierecht, een autonome betekenis?

⁽¹⁾ PB 2012, L 142, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2004, L 335, blz. 8.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenië) op 4 september 2017 — Milan Božičević Ježovnik/Republiek Slovenië**

(Zaak C-528/17)

(2017/C 374/29)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Milan Božičević Ježovnik

Verwerende partij: Republiek Slovenië

Prejudiciële vragen

- 1) Is de importeur (aangever), die bij de invoer om vrijstelling van btw verzoekt (invoer volgens regeling 42) op grond dat de goederen bestemd zijn om te worden geleverd in een andere lidstaat, op dezelfde wijze verantwoordelijk voor de betaling van de btw als hij verantwoordelijk is voor de betaling van de douaneschuld, indien nadien wordt vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor de vrijstelling?
- 2) Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, heeft de importeur (aangever) dan dezelfde verantwoordelijkheid als een belastingplichtige die een intracommunautaire levering verricht die is vrijgesteld volgens artikel 138, lid 1, van de btw-richtlijn?
- 3) Moet in dit laatste geval het subjectieve element dat de importeur (aangever) de bedoeling had misbruik van het btw-stelsel te maken, anders worden beoordeeld dan in geval van een intracommunautaire levering in de zin van artikel 138, lid 1, van de btw-richtlijn? Moet deze beoordeling met name minder strikt zijn, gelet op het feit dat in douaneregeling 42 de vrijstelling van btw vooraf moet worden goedgekeurd door de douaneautoriteit, of moet zij juist strikter zijn, aangezien zij transacties betreft die verband houden met uit derde landen afkomstige goederen die voor het eerst op de interne markt van de Europese Unie worden gebracht?

Hogere voorziening ingesteld op 7 september 2017 door Mykola Yanovych Azarov tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 7 juli 2017 in zaak T-215/15, M. Y. Azarov/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Mykola Yanovych Azarov (vertegenwoordigers: A. Egger en G. Lansky, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

1. het arrest van het Gerecht van 7 juli 2017 in zaak T-215/15 vernietigen;
2. de zaak zelf afdoen en besluit (GBVB) 2015/364⁽¹⁾ van de Raad van 5 maart 2015 tot wijziging van besluit 2014/119/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne alsmede uitvoeringsverordening (EU) 2015/357⁽²⁾ van de Raad van 5 maart 2015 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 208/2014 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in het licht van de situatie in Oekraïne, nietig verklaren voor zover deze besluiten rekwirant betreffen en de Raad verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof;
3. subsidiair bij de onder 2. opgenomen vordering, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor verdere afdoening met in achtneming van de beoordeling rechtens in het arrest van het Hof en de beslissing omtrent de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert de volgende middelen aan:

- (1) Het Gerecht heeft artikel 296 VWEU alsmede artikel 41 van het Handvest van de grondrechten niet nageleefd door te oordelen dat de Raad de beperkende maatregelen rechtens genoegzaam heeft gemotiveerd. De Raad heeft de gronden niet specifiek en concreet genoeg weergegeven.
- (2) Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad de grondrechten niet heeft geschonden. Het Gerecht heeft inzake de inbreuk op het eigendomsrecht alsmede de vrijheid van ondernemerschap, blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. In het bijzonder heeft het blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de maatregelen passend en evenredig waren. Bovendien heeft het Gerecht procedurefouten gemaakt en procedurele rechten geschonden.